

2023_Anul Aurel C. POPOVICI (XLIII):

cursul istoriei s'a accelerat, evenimentele s'au precipitat, premisele s'au inversat!

- călăuza fericirii adică învățătura vieții? - civilizația incultă!

tribunism 1868 1962

acad. **Simion Mehedinți**

Călăuza fericirii adică învățătura vieții după sfânta evanghelie și după învățăturile boerului Iordache Golescu

Naționalism sau democrație,

O critică a civilizațiunii moderne!

EMINESCU - al semnelor vremii profet

șagunism

Renașterea Națională!

vandali în politică și cultură!

De când se vorbește de naționalism?"

De când nu se mai practică...!

majoritatea e o simplă scamatorie electorală?

între naționalism și democratism adevărat e o antiteză organică?

civilizația incultă?

Aurel C. Popovici

TRIBUNA 1884

Anul tribunistului Aurel C. Popovici

ROMÂNIA JUNĂ

„România Jună”, ziar național independent, va apare în fiecare zi cu începere de la Noembrie 1899.

Intemeiat pe principii democratice moderate, acest ziar va fi o tribună liberă în o sferă de idei determinate.

„România Jună” va aduce cele mai bogate și variate articole și informațiuni.

„România Jună” va fi cel mai mare ziar din România.

Abonamentul: 3 Lei pe luna, 7.50 pe ¼ an, 15 Lei pe ½ an, 30 Lei pe an.

Numarul, 10 B. în toată țara. Administrația, Str. Regala, 6.

În lucrarea lui Grigore Nandriș - „Aurel C. Popovici (1863-1917) -”, apărută la Editura Societății pentru Cultura și Literatura Română în Bucovina, la Cernăuți, 1937, Tipografia Mitropolitului Silvestru regăsim evenimentele importante din viața lui Aurel C. Popovici, după ce a părăsit imperiul austro-ungar: «Ajuns în țara liberă unde este primit cu căldură și prietenie, Aurel C. Popovici începe o viață nouă. Cheltuind toată averea soției, în lupta de până acum, e nevoit să-și asigure traiul funcționând ca profesor de limba germană și de igienă la Seminarul Nifon și la Școala de război din București. Desfășoară în acest timp o bogată activitate publicistică în țară și în străinătate prin diferite ziare și reviste din presa europeană. Scrie manuale didactice pentru limba germană, conduce într'o vreme revista „Sămănătorul”, încearcă editarea unui mare cotidian „România Jună”, prin care a pornit lupta „împotriva civilizației evreo-levantine”, „pentru naționalizarea vieții noastre publice, pentru noi orizonturi, orizonturi ale neamului românesc în carne și oase, nu ale unuia pe hârtie”. Dintre lucrările scrise în această epocă amintim „Renașterea Națională” a cărei manuscris s'a pierdut, fără să vadă lumina tiparului pentru că editorul n'a văzut în această lucrare un succes de librărie. Spiritul său însetat de lumină se îndrepta spre toate culturile pentru a-și aduna roade.

O aleasă calitate a lui este puterea cu care a asimilat o vastă informație culeasă din toate domeniile științelor, dela toate popoarele. Aurel C. Popovici a rămas până la sfârșit **Românul identificat cu sufletul**

și cu aspirațiunile întregului românism. Un mare poliglot, cunoscător al tuturor limbilor mari din Europa, Aurel C. Popovici a rămas Român autentic, cu sufletul neschimonosit de toate culturile cari i-au îmbogățit mintea, fără să-i clinească temeliile românești.

Aceste temelii erau așezate pe tradiția poporului reflectată în literatura populară și în înțelepciunea vieții lui cotidiene, pe religia creștină, pe cultura autentică românească în care el așează la loc de cinste deosebită pe Iordache Goleșcu.

Iată în această privință propria-i mărturisire prinsă în prefața broșurei postume, publicată de S. Mehedinți sub titlul: **„Călăuza fericirii adică învățătura vieții după sfânta evanghelie și după învățăturile boerului Iordache Goleșcu”**: „Eu, care am făcut această întocmire, tare multe cărți mari și late am cetit în viața mea. Cetit-am asemenea cărți în **limba noastră românească, care este dulce ca un fagure de miere**, cetit-am și foarte multe cărți în limba veche grecească, italienească, spaniolească și ungurească. Dar în toate cărțile din lume, eu mai multe și mai bune învățături n’am găsit ca în Sfânta Evanghelie a Mântuitorului nostru Isus Christos și apoi în Povăturile bătrânului boer Iordache Goleșcu, din Golești în Țara Românească”. Învățăturile străine le-a adunat și le-a publicat într’o colecție de maxime de maxime intitulată: **„Cuvinte înțelepte”**. Lucrarea care cuprinde gândirea politică a lui Aurel C. Popovici este colecția de eseuri și de articole publicate în anul 1910 sub titlul: **„Naționalism sau democrație, O critică a civilizațiunii moderne”**. Doctrina națională a lui Aurel C. Popovici este astăzi tot atât de actuală ca atunci când ea a fost scrisă. Fără teamă de exagerare putem afirma că astăzi viața națională se mișcă pe liniile gândirii lui Aurel C. Popovici. El este un precursor și un pregătitor al vremurilor de astăzi.

Cursul istoriei s’a accelerat, evenimentele s’au precipitat, premisele s’au inversat. S’a înfăptuit unitatea națională mai curând decât a prevăzut mintea vizionarilor. Gândurile lui A.C.Popovici despre rosturile spirituale ale neamului românesc, despre căile progresului românesc, luminează și astăzi cu aceeași strălucire, cu aceeași actualitate. **„Al semnelor vremii profet”** îl numește el pe Eminescu, în același sens îl putem numi și pe el profet al zilelor de astăzi. Muncitor pe ogorul tradiției strămoșești, inspirându-se din viața de trudă a plugarului, el curăță mai întâi terenul de buruiene. Lupta lui se îndreaptă împotriva democrației marxiste și a civilizației cosmopolite, corolarul acestei democrații. Acestei probleme îi închină partea întâia din **„Naționalism sau democrație”** intitulată **„Critica civilizației cosmopolite”**. **Naționalismul** este „cea mai firescă și cea mai legitimă revoltă a naturei siluite a popoarelor, o reacțiune în contra sistemului de nivelare cosmopolită, în contra străduințelor brutale de intervenție a unor State ajuns pe mâna unor adevărați visători sau chiar vandali în politică și cultură”. **„De când se vorbește de naționalism?”** – **„De când nu se mai practică.** De când statul a părăsit politica veche a bunului simț și a înlocuit-o cu artificii, cu teorii de exagerată centralizație și uniformitate, de egalitate la suprafață” (...).

Aurel C. Popovici nu se sfiește să spuie lucrurilor pe nume. El nu cunoaște ocolirea tactică a adevărului și nici înfrumusețarea lui cu fățarnice flori de stil. Iată sentința lapidară împotriva democrației cosmopolite: **„Defectul fatal al oricărei democrații e însuș principiul majorității suverane.** Pentrucă faptul în sine că o politică oarecare întrunește o majoritate de voturi, nu însemnează de loc că acea politică corespunde cu adevărat intereselor reale ale țării, nu însemnează de loc că acea majoritate ar fi având o voință înțeleaptă; nu însemnează nici măcar că acea majoritate ar fi existând de fapt.

Mai adesea, **majoritatea e o simplă scamatorie electorală**, și chiar atunci când e reală, ea nu e în politică decât o iluzie. De aceea, oamenii politici, cu oarecare experiență în materie, n'au considerat-o și nu o consideră decât ca un *malum necessarium* când n'au încotro, dar și atunci numai ca un simplu element decorativ al politicei lor personale" (...) „... **între naționalism și democratism adevărat e o antiteză organică**, dezastruoasă pentru cel dintâi.

Dezastruoasă, dacă nu azi, atunci mâne sau poimâine, dar în orice caz. Pentru că **naționalism însemnează îngrijirea în prezent ca viitorul naționalității să nu fie primejduit. Al naționalității, nu numai al poporului!**

Ceea ce constituie o enormă, o esențială deosebire politică" (...) **Cari sânt mijloacele de apărare împotriva cosmopolitismului democratic distrugător de neamuri?** Înainte de toate e **cultura națională**, pe care Aurel C. Popovici o opune civilizației cosmopolite împotriva căreia se îndreaptă fără milă săgețile ironiei sale sângeroase. „Atât e de adevărat că în viața națiunilor, cultura sufletească, națională a fost și va fi totdeauna acel **David** din Sf. Scriptură care, **deși tânăr și mic**, dar aprins de idealurile neamului său, a biruit pe **Goliat**, acea namilă de uriaș îngâmfat, al cărui nume în limba ebraică însemnează: „**strălucire**” ... Și civilizația noastră, fără cultură națională, e plină de „strălucire” electrică, de automobile, de telegrafie fără sârmă, de gazete cotidiene, de programe din care strălucește „știința” democrațiilor, „soluțiile lor sociale”, pânticeasca aspirație „a celor mulți” și binevoitoarea toleranță provizorie pentru patria „medievală”, vremelnică, ce nu se poate asemăna cu patria planetară, cu **Statul democrației sociale** pe care ni-l dulgherește „știința socială”, **civilizația incultă**” (...). „ ... mai sfinte decât toți sfinții pământului sunt condițiunile primordiale ale culturii unui neam. **Și sfinți nu sunt decât aceia cari le întăresc**. Și toți aceia cari le slăbesc, sunt cărturari nepricepuți, farizeii sau vameși, oricine ar fi ei” (...). „... **cultura națională nu e floare de câmp; dar nici de seră artificială. E o floare de grădină. Trebuie libertăți. Dar ele implică și restricții, atât în viața politică cât și în răspândirea ideilor și a cunoștințelor de tot felul**. Mai ales dacă poporul nu are o cultură națională veche, puternică, rezistentă. Apoi civilizația de azi răspândește excese de „lumină”. De aceea și vedem atâtea minți ofilite, atâtea inimi pârlolite, atâtea uscături și secături ce scânteiază „lumină din mlaștini ...”».

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<https://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2023-anul-a-c-popovici-xliii-cursul-istoriei-sa-accelerat-evenimentele-sau-precipitat-premisele-sau-inversat-calauza-fericirii-adica-invatatura-vietii-civilizatia-inculta-172523.html>

The screenshot shows a web browser displaying a news article on the website Tribuna.ro. The article title is "2023-Anul A.C. Popovici (XLIII): cursul istoriei s'a accelerat, evenimentele s'au precipitat, premisele s'au inversat! - călăuza fericirii adică învățătura vieții? - civilizația incultă!". The author is Marius HALMAGHI, published on 22.10.2023 at 22:17, with 570 views and 0 comments. There is a Black Friday advertisement for 40% off.

În: *Tribuna*, 22 octombrie 2023